

200703616/1.

Datum uitspraak: 6 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/55922 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

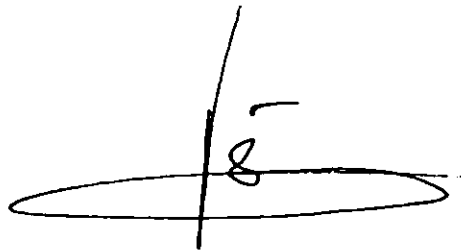
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2007

309-501.

Verzonden: 6 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/55922

V.nr.:

inzake: geboren op van Ghanese nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. F.M. Holwerda, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.A. Kleingeld, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres heeft op 24 augustus 2006 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van dezelfde datum waarbij de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Eveneens op 24 augustus 2006 heeft eiseres een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 18 september 2006 (AWB 06/41115 en AWB 06/41116) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en zittingsplaats het beroep gegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

2. Tegen de uitspraak van de rechtbank heeft verweerder op 6 oktober 2006 hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). De Afdeling heeft bij uitspraak van 6 november 2006 (200607316/1) het hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank vernietigd en de zaak naar de rechtbank teruggewezen. Bij brief van 4 januari 2007 heeft eiseres het beroep aangevuld. Verweerder heeft bij brief van 7 maart 2007 een verweerschrift ingediend. Bij brief van 12 maart 2007 heeft eiseres haar standpunt nader onderbouwd.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 27 maart 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.J. Glass, tolk in de Engelse taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiseres heeft - samengevat - aan haar aanvraag ten grondslag gelegd dat zij vreest voor vervolging in haar land van herkomst vanwege de maatschappelijke activiteiten (welzijnswork) die zij aldaar heeft verricht. In juni 1999 is eiseres via school betrokken geraakt bij de organisatie World Vision International (WVI). Eiseres heeft voor deze organisatie voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd over onder meer HIV en AIDS en heeft als leider studenten aangemoedigd om de informatie door te

AWB 06/55922

2

geven. In 2003 is de oom van eiseres tijdens een conflict over zijn land met een dorpshef tijdens een gevecht met een aantal jongeren doodgestoken. Eiseres was hierbij betrokken doordat zij voor haar oom bewijs verzamelde om aan te tonen dat het land zijn bezit was. Na de dood van haar oom in 2003 besloot eiseres om op scholen en in plaatselijke kerken jongeren voor te gaan lichten over (de gevolgen van) het gebruik van geweld. In het land van herkomst van eiseres huurden rivaliserende dorpsheffen namelijk jongeren in ruil voor onderdak in om voor hen te vechten, onder meer om op die wijze meer land in bezit te krijgen. Tevens is eiseres een project gestart om werkloze jongeren aan geld te helpen. Daartoe is ze op het land van haar vader begonnen met de bouw van een pluimveeboerderij. In september 2004 is eiseres hierom bedreigd door een paar jongens die het huis van haar vader binnen waren gedrongen. Ze hebben eiseres bedreigd, haar opgedragen te stoppen met haar activiteiten en haar seksueel lastig gevallen door (gedeeltelijk) haar kleding uit te trekken. In mei 2005 zijn opnieuw twee jongens het huis van de vader van eiseres binnengedrongen en ze hebben haar bedreigd. Eén van de jongens vertelde eiseres dat hem was opgedragen haar te doden, maar dat hij dat niet zou doen. Eiseres is vervolgens eind juli 2005 naar [] gereisd, waar zij tot augustus 2005 heeft verbleven. Daarna is zij naar Nederland gereisd voor een cursus. In september 2005 is eiseres in Nederland lid geworden van het United Network of Young Peacebuilders (UNOY), een organisatie die zich bezighoudt met jongeren en vrede. Daarna is zij teruggekeerd naar Ghana. In augustus 2006 heeft eiseres in Roemenië deelgenomen aan een training van de organisatie Youth for Positive Change, die onder meer werd gesponsord door het UNOY. Tijdens haar verblijf in Roemenië heeft eiseres telefonisch van een vriend vernomen dat haar vader, die veel land bezat en daarom regelmatig werd bedreigd door een dorpshef, was neergeschoten en dat haar boerderij in aanbouw was vernield. Haar moeder en twee broers zijn gevlucht. Eiseres is vervolgens naar Nederland gereisd en heeft hier asiel aangevraagd.

Bij brief van 4 januari 2007 heeft eiseres haar relaas als volgt gewijzigd en aangevuld. Eiseres is tijdens haar verblijf in Nederland in september 2005 in contact is gekomen met een man, genaamd [] die heeft gepoogd haar tot prostitutie te dwingen. De man heeft eiseres bedreigd, maar eiseres heeft geweigerd. Na haar terugkeer in Ghana is eiseres, toen zij op weg was naar de hoofdstad, door drie mannen ontvoerd en vier weken in een huis in de bush vastgehouden. Zij is door de mannen bedreigd en meerdere malen verkracht. De mannen gaven haar de keuze met [] te trouwen dan wel jonge meisjes als prostituee te rekruteren. De mannen hebben haar ook naar een fetisj priester gebracht voor een ritueel. Uiteindelijk heeft eiseres met het mes waarmee zij steeds werd bedreigd één van de mannen kunnen neersteken, waarna zij is ontsnapt. Een man van wie zij een lift kreeg heeft haar verteld dat eiseres slachtoffer was van een grote bende en dat zij niet langer veilig was in Ghana. Hij heeft haar naar Benin gebracht. Eiseres heeft vervolgens de conferentie in Roemenië gebruikt om een visum te verkrijgen. Pas toen zij voor de tweede keer in Amsterdam kwam, heeft iemand haar uitgelegd dat zij asiel kon aanvragen. De problemen vanwege het project heeft eiseres verzonnen. Eiseres heeft niet eerder over haar traumatische ervaringen kunnen verklaren omdat ze bang en in de war was. In Ghana is zij niet naar de politie gegaan, omdat deze verkrachtingszaken niet serieus nemen, en zij bang was dat de bende ook leden onder de politie heeft.

III. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende.

1. De voorzieningenrechter van deze rechtbank heeft in de uitspraak van 18 september 2006 geoordeeld dat verweerder het bestreden besluit niet zorgvuldig heeft voorbereid en aanleiding had moeten zien om de onderhavige zaak buiten het aanmeldcentrum (AC) af te doen. Daartoe heeft de voorzieningenrechter - onder meer en voor zover hier van belang - overwogen dat, gelet op hetgeen uit de gedingstukken naar voren is gekomen, er een sterke indicatie bestaat dat het eerste en het nader gehoor zijn afgenomen terwijl eiseres met (dusdanige) psychische problemen kampte, dat deze invloed op de inhoud van de gehoren konden hebben. De omstandigheid dat eiseres in de gehoren desgevraagd heeft aangegeven dat zij in staat was om te worden gehoord, alsmede verweerders argumenten dat het nader gehoor zeer uitgebreid is en daar geenszins uit is gebleken dat

AWB 06/55922

3

communicatie met eiseres niet mogelijk was, kan niet zonder meer de conclusie dragen dat geen rekening hoefde te worden gehouden met de mogelijkheid dat een psychische stoornis er aan in de weg heeft gestaan dat eiseres haar asielrelaas op adequate en consistente wijze heeft kunnen vertellen. Verweerders standpunt dat uit de conclusie van de GGD-arts blijkt dat eiseres in staat was om te worden gehoord, doet aan het voorgaande niet af, aldus de voorzieningenrechter.

2. De Afdeling heeft in de uitspraak van 6 november 2006 - voor zover hier van belang - overwogen dat de voorzieningenrechter, door op grond van het in beroep overgelegde rapport van het Meldpunt Asielzoekers met Psychische Problemen (MAPP) van 1 september 2006 te overwegen dat, nu er een sterke aanwijzing bestaat dat eiseres ten tijde van de gehoren met zodanige psychische problemen kampte dat zij haar asielrelaas niet adequaat en consistent heeft kunnen vertellen, een besluit niet op de verslagen van die gehoren kon worden gebaseerd, onvoldoende belang heeft gehecht aan het feit dat verweerder op passende wijze vóórafgaand aan het nader gehoor heeft geverifieerd of eiseres omtrent haar asielmotieven kon worden gehoord, door op 22 augustus 2006 advies bij een GGD-arts in te winnen. Gelet op dat door een ter zake deskundige uitgebrachte advies bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat tegen het horen geen medische bezwaren bestonden. Voorts heeft de voorzieningenrechter met zijn oordeel miskend dat de verslagen van de gehoren, hoewel daaruit blijkt dat eiseres een aantal malen emotioneel is geworden, geen grond bieden voor het oordeel dat eiseres de haar gestelde vragen niet heeft begrepen of om medische redenen niet in staat was deze te beantwoorden. Voor het oordeel dat verweerder die verslagen niet aan de beoordeling van de asielaanvraag ten grondslag heeft mogen leggen, bestaat volgens de Afdeling in de genoemde uitspraak dan ook geen grond.

3. Bij brief van 4 januari 2007 heeft eiseres een brief van 14 november 2006, waarin de onder II genoemde wijziging van en aanvulling op haar asielrelaas is opgenomen, alsmede een brief van de Stichting Medische Opvang Asielzoekers (MOA) Brabant en Zeeland van 13 november 2006 en een ongedateerde medische rapportage in het geding gebracht.

IV. OVERWEGINGEN

1.1. Verweerder heeft in het bestreden besluit de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen. Daaraan heeft verweerder - kort samengevat - primair ten grondslag gelegd dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd die haar asielrelaas onderbouwen. Voorts gaat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uit, nu eiseres dusdanig tegenstrijdige, vage en niet geconcretiseerde verklaringen heeft afgelegd dat zij in haar verklaringen niet kan worden gevolgd. Bovendien valt niet in te zien waarom eiseres haar land van herkomst niet eerder had kunnen verlaten en zich niet tijdens haar eerdere legale verblijf in Nederland met een asielaanvraag bij de Nederlandse autoriteiten heeft gemeld. Voor zover eiseres wel in haar verklaringen dient te worden gevolgd, heeft verweerder zich subsidiair op het standpunt gesteld dat eiseres de bescherming van de (hogere) autoriteiten in haar land van herkomst kan invoeren tegen eventuele problemen met de aanhangers van de rivaliserende dorpshoofden en dat voorts gesteld noch gebleken is dat eiseres zich niet elders in haar land aan de aandacht van deze personen zou kunnen onttrekken.

1.2. Eiseres heeft het standpunt van verweerder in beroep gemotiveerd bestreden en heeft in de eerste plaats aangevoerd dat verweerder, gezien de psychische klachten van eiseres, haar asielaanvraag ten onrechte de aanmeldcentrumprocedure heeft behandeld. Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat verweerder aan haar in redelijkheid niet het ontbreken van documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen en dat verweerder evenmin tot het ontbreken van positieve overtuigingskracht heeft kunnen concluderen. Ten slotte heeft verweerder, aldus eiseres, ten onrechte geconcludeerd dat haar asielrelaas onvoldoende zwaarwiegend is en bestaat er voor haar geen vestigingsalternatief in Ghana.

2.1. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag naar de omvang van het onderhavige

AWB 06/55922

4

geding en in dat kader in het bijzonder voor de vraag naar de betekenis van hetgeen eiseres in haar brief van 4 januari 2007 naar voren heeft gebracht.

2.2. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Awb doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepsschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

2.3. Ingevolge artikel 42 van de Wet op de Raad van State (hierna: de Wet RvS) bevestigt de Afdeling de uitspraak van de rechtbank, hetzij met overneming, hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen de rechtbank zou behoren te doen.

2.4. Ingevolge artikel 44, eerste lid, van de Wet RvS - voor zover thans van belang - wijst de Afdeling de zaak terug naar de rechtbank die deze in eerste aanleg heeft behandeld, indien zij van oordeel is dat de zaak opnieuw door de rechtbank moet worden behandeld.

2.5. Voorop gesteld wordt dat uit het bepaalde in artikel 44 van de Wet RvS voortvloeit dat een door de Afdeling teruggewezen zaak moet worden beoordeeld en beslist binnen de grenzen van het geding, zoals dat was afgebakend in eerste aanleg, eventueel gecorrigeerd in hoger beroep en met inachtneming van de oordelen van de Afdeling aangaande de aangevoerde beroepsgronden en omtrent de te verrichten ambtshalve toetsing. Dit houdt onder meer in dat het na terugwijzing van een zaak naar de rechtbank niet mogelijk is nieuwe beroepsgronden aan te voeren.

2.6. Ingevolge artikel 8:58 van de Awb kunnen partijen tot tien dagen voor de zitting nadere stukken indienen.

2.7. Eiseres heeft na terugwijzing van de onderhavige zaak naar de rechtbank bij brief van 4 januari 2007 haar eerder naar voren gebrachte asielrelaas gedeeltelijk gewijzigd en aangevuld en heeft voorts de onder III.3 genoemde medische stukken in het geding gebracht. Verweerder heeft zich, onder verwijzing naar artikel 44 van de Wet RvS alsmede naar artikel 8:58 van de Awb, op het standpunt gesteld dat de aanvullende verklaringen van eiseres buiten de beoordeling van het beroep dienen te worden gelaten nu het nieuwe beroepsgronden betreft en dat de overgelegde medische stukken niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

2.8. De rechtbank is, anders dan verweerder, van oordeel dat de wijziging van en de aanvulling op het asielrelaas die eiseres bij brief van 4 januari 2007 naar voren heeft gebracht niet kan worden aangemerkt als nieuwe beroepsgronden als hierboven bedoeld, maar dat hiermee sprake is van nieuwe feiten die eiseres aan haar asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd. Het bepaalde in artikel 44 van de Wet RvS verzet zich dan ook niet tegen het betrekken van deze feiten bij de beoordeling. Nu de betreffende feiten eerst in beroep naar voren zijn gebracht, dient evenwel te worden bezien of sprake is van feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000. Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000, houdt de rechtbank immers bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Met deze bepaling is, blijkens de geschiedenis van de totstandkoming hiervan, beoogd herhaalde aanvragen te voorkomen in geval van nova tussen de bestreden beschikking en de uitspraak. Dit brengt met zich dat de vraag of sprake is van feiten en omstandigheden, als in die bepaling bedoeld, dient te worden beantwoord aan de hand van dezelfde criteria als die welke gelden bij de toepassing van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

2.9. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden

AWB 06/55922

5

en behoorden te worden overgelegd.

2.10. De gebeurtenissen die eiseres naar voren heeft gebracht in de wijziging van en aanvulling op haar asielrelaas hebben plaatsgevonden vóór het nemen van het bestreden besluit en waren eiseres reeds ten tijde van de besluitvorming bekend. Eiseres heeft zich evenwel op het standpunt gesteld dat van haar niet kon worden gevergd dat zij reeds eerder, met name tijdens het nader gehoor, gewag maakte van deze gebeurtenissen en heeft - onder verwijzing naar het eerder overgelegde rapport van het MAPP en de thans overgelegde medische stukken - gesteld dat zij niet eerder in staat was om hierover te verklaren.

2.11. De rechtbank stelt vast dat de thans overgelegde medische rapportages een nadere onderbouwing vormen van het reeds eerder door eiseres ingenomen en met het rapport van het MAPP onderbouwde standpunt dat zij, gezien haar psychische problemen, tijdens het nader gehoor niet in staat was om haar relaas op adequate en consistente wijze naar voren te brengen, welke nadere onderbouwing niet eerder kon worden overgelegd. Getet hierop bestaat geen beletsel om deze medische rapportages bij de beoordeling te betrekken. De betreffende rapportages leiden evenwel niet tot het oordeel dat eiseres niet in staat kon worden geacht om de wijziging van en aanvulling op haar asielrelaas reeds gedurende de besluitvorming naar voren te brengen. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

2.12. De Afdeling heeft in de uitspraak van 6 november 2006, waarvan de inhoud samengevat hierboven onder III.2 is weergegeven, het eerder door eiseres overgelegde rapport van het MAPP, waarbij niet is getwijfeld aan de onafhankelijkheid en deskundigheid van deze instelling, zonder enig voorbehoud terzijde geschoven en heeft onder meer geoordeeld dat de verslagen van de afgenomen gehoren geen grond bieden voor het oordeel dat eiseres de haar gestelde vragen niet heeft begrepen of om medische redenen niet in staat was deze te beantwoorden. De inhoud van de thans overgelegde medische rapportages strekt niet verder dan de inhoud van het betreffende MAPP-rapport. Met name vermelden deze rapportages geen nieuwe feiten over het vermogen van eiseres om, in het licht van haar psychische gesteldheid, op adequate en consistente wijze te verklaren. Onder deze omstandigheden valt niet in te zien waarom de betreffende rapportages van nieuwe deskundigen tot een ander oordeel over eiseres' vermogen te verklaren zou leiden dan het oordeel van de Afdeling in voornoemde uitspraak. De rechtbank ziet dan ook geen ruimte op basis van de nieuwe medische rapportages te oordelen dat eiseres niet in staat kon worden geacht om reeds eerder haar verhaal op adequate en consistente wijze naar voren te brengen.

2.13. Nu niet aannemelijk is geworden dat van eiseres niet kon worden gevergd de wijziging van en aanvulling op haar asielrelaas eerder naar voren te brengen, en in dit geval niet is gebleken van enige reden om dit niet aan eiseres toe te rekenen, is geen sprake van feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000. In de bij brief van 4 januari 2007 naar voren gebrachte gebeurtenissen alsmede de daarbij gevoegde medische onderbouwing is dan ook geen grond gelegen voor het oordeel dat het bestreden besluit de rechterlijke toets niet kan doorstaan.

3.1. Aan de orde is voorts de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

3.2. Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat met de bij brief van 4 januari 2007 aangevoerde wijziging en aanvulling de kern van het asielrelaas van eiseres wezenlijk is veranderd. Reeds op grond van deze omstandigheid kan volgens verweerder worden geconcludeerd dat het aanvankelijk door eiseres naar voren gebrachte asielrelaas terecht ongeloofwaardig is bevonden en dat het bestreden besluit om die reden stand kan houden.

3.3. De rechtbank deelt het hiervoor weergegeven standpunt van verweerder, dat niet eerder dan in de beroepsfase naar voren kon worden gebracht. Hoewel een aantal van de onder IV.1.2 weergegeven aanvankelijk tegen het bestreden besluit ingebrachte beroepsgronden mogelijk kans van slagen zou

AWB 06/55922

6

hebben acht de rechtbank het onder de huidige omstandigheden niet zinvol om de kans van slagen hiervan inhoudelijk te beoordelen. De wijziging in het asielrelaas van eiseres die zich thans heeft voorgedaan is zodanig substantieel te achten dat reeds op grond daarvan voldoende grond bestaat voor het oordeel dat verweerder in het bestreden besluit in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het relaas van eiseres heeft mogen concluderen.

4. Het vorenstaande leidt derhalve tot het oordeel dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Het beroep dient mitsdien ongegrond te worden verklaard.

5. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 8 mei 2007 door mr. C.I.H. Fockens, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

18 MEI 2007

Conc.: SaS

Coll: LFF

D: B

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTBANK TE AMSTERDAM

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. A.M.F. Diederen*
mr. F.M. Holwerda
mr. A.H.A. Kessels
mr. H.M. Meijerink
mr. H. Stoppelenburg
mr. W.P.C. de Vries
mr. T.P.A. Weterings

ADVOCATEN
& PROCUREURS

* tevens gecertificeerd
conflictsbemiddelaar/
NMI-mediator

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 22 mei 2007

Betreft: Hoger beroep vreemdelingenzaken
IND nr: 0507.25.0604
Ons kenmerk: Nkoom

Geeft te kennen:

geboren op van Ghanese nationaliteit, die
momenteel verblijft op het adres en die in deze zaak
woonplaats heeft gekozen bij Hemony Advocaten aan de Hemonylaan 27 te
Amsterdam, van welk kantoor mw. mr. F.M. Holwerda bepaaldelijk is
gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig zal
optreden, met het recht van vervanging.

Verzocht wordt om de eventueel verschuldigde griffierecht ten laste van de
rekening-courant te brengen.

1. Achtergrond:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-
Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 8 mei 2007, verzonden op
gelijke datum, Awb 06 / 55922 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het
beroep gericht tegen de beschikking van 24 augustus 2006 ongegrond heeft
verklaard.

-1-

2. Grieven:

2.1 Inleiding

Appellant stelt dat de beschikking van 24 augustus 2006 rehtens onjuist is en de rechtbank derhalve het beroep gericht tegen deze beschikking gegrond had dienen te verklaren.

Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

2.2 Grief 1:

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de verklaring van appellante neergelegd in de brief van 4 januari 2007 en de bij deze brief overgelegde medische rapportages niet kunnen worden aangemerkt als nieuwe beroepsgronden en het bepaalde in artikel 44 Wet RvS zich derhalve niet verzet tegen het betrekken van de verklaring van 4 januari 2007 en de daarbij gevoegde medische stukken bij de beoordeling van het beroep.

Vervolgens beantwoordt de rechtbank de vraag of de brief van 4 januari jl. en de nieuwe medische stukken moeten worden aangemerkt als feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 83 Vw.

Niet in geschil is dat de gebeurtenissen die appellante in haar aanvullende verklaring op 4 januari jl. naar voren heeft gebracht, hebben plaats gevonden voor het nemen van het bestreden besluit en appellante reeds ten tijde van de besluitvorming bekend waren. Voorts heeft de staatssecretaris in beroep de geloofwaardigheid van de aanvullende verklaring en wijziging van het relaas van appellante niet bestreden.

Appellante heeft gesteld dat ook al waren de gebeurtenissen haar ten tijde van de besluitvorming bekend van haar niet gevegd kon worden dat zij reeds eerder gewag heeft gemaakt van deze traumatische gebeurtenissen nu zij tijdens haar verblijf op het Aanmeldcentrum Schiphol, alwaar de bestreden beschikking is genomen, ernstige psychische problemen had, erg angstig en in de war was en zij zich bovendien vreselijk schaamde. Na overplaatsing in het open opvangcentrum is de behandeling van appellante gestart door de Medisch Opvang op het centrum en de GGZ waarna appellante op een gegeven moment wel in staat was over de traumatische gebeurtenissen in het land van herkomst te spreken.

Appellante heeft het feit dat zij kampt met ernstige psychische problemen die maakten dat zij niet eerder over de traumatische gebeurtenissen heeft kunnen spreken, aangetoond met verschillende medische stukken, te weten een MAPP rapport, een brief van de MOA d.d. 13 november 2006 en een rapportage van de GGZ Midden Brabant ontvangen op 3 januari jl.

De rechtbank overweegt vervolgens dat de medische stukken moeten worden aangemerkt als een nadere onderbouwing van een eerder ingenomen en met het MAPP rapport onderbouwde standpunt en de medische rapportages om deze reden bij de beoordeling van het beroep kunnen worden betrokken.

Echter, de rechtbank overweegt vervolgens ten onrechte onder verwijzing naar de eerder uitspraak van uw Afdeling d.d. 6 november 2006 dat er geen ruimte is om op basis van de nieuwe medische rapportages te oordelen dat appellante niet in staat kon worden geacht om reeds eerder de wijziging en aanvulling op haar asielrelaas naar voren te brengen en dat er derhalve geen sprake kan zijn van feiten en omstandigheden in de zin van artikel 83 Vw.

Appellante stelt zich allereerst op het standpunt dat de rechtbank met deze rechtsoverweging (r.o. IV 2.12 en 2.13) buiten het geschil is getreden.

Immers, door de staatssecretaris is niet betwist dat appellante kampt met de ernstige psychische problemen zoals die worden beschreven in de medische stukken. Evenmin is het standpunt van appellante dat van haar niet kon worden gevergd dat zij reeds ten tijde van de besluitvorming heeft verklaard over de traumatische gebeurtenissen door de staatssecretaris betwist. Immers, de staatssecretaris heeft enkel gesteld dat de gewijzigde en aanvullende verklaring en de nieuwe medische stukken moeten worden aangemerkt als nieuwe beroepsgrond en om die reden artikel 44 Wet RvS in de weg staat aan het betrekken van de verklaring van 4 januari jl. in de beroepsprocedure.

Om deze reden kan de uitspraak niet in stand blijven.

2.3 Grief 2:

Voorts heeft appellante in haar reactie van 12 maart jl. op de brief van de staatssecretaris reeds gesteld dat uw Afdeling zich in de uitspraak van 6 november 2006 slechts heeft uitgelaten over de vraag of de procedure in het Aanmeldcentrum Schiphol voldoende zorgvuldig is geweest. Het geschil dat

eerder in hoger beroep voorlag verschilt derhalve wezenlijk van de vraag die thans voorligt namelijk of van appellante kon worden gevergd dat zij over de traumatische gebeurtenissen reeds en tijde van de besluitvorming zou hebben verklaard.

De Afdeling heeft in de uitspraak van 6 november 2006 overwogen dat nu de staatssecretaris voorafgaand aan het nader gehoor een advies had gevraagd aan de GGD arts de staatssecretaris zich op het standpunt mocht stellen dat tegen het horen geen medische bezwaren bestonden. De staatssecretaris heeft om deze reden zorgvuldig gehandeld.

Van belang is dat de Afdeling zich niet heeft uitgelaten over de inhoud van het MAPP rapport noch is getwijfeld aan de onafhankelijkheid en deskundigheid van het MAPP. De rechtbank heeft miskend dat uit de bij brief van 4 januari jl. overgelegde nieuwe medische rapportages volgt dat de ernst van de psychische problemen van appellante pas gedurende de behandeling in volle omvang aan het licht zijn gekomen.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat er op basis van de nieuwe medische stukken geen ruimte zou zijn om te oordelen dat appellante niet in staat kan worden geacht om reeds eerder over de traumatische gebeurtenissen te verklaren. Immers, thans blijkt duidelijk, dat gelet op de niet weersproken ernstige psychische problemen van appellante, van haar tijdens de AC procedure niet kon worden gevergd dat zij verklaarde over de traumatische gebeurtenissen. Dat de staatssecretaris zorgvuldig zou hebben gehandeld in de AC procedure doet hier niet aan af.

De uitspraak van de rechtbank kan om deze reden niet in stand blijven.

2.4 Grief 3:

De rechtbank overweegt dat met de bepaling van artikel 83 Vw, blijkens de wetsgeschiedenis, beoogd is om herhaalde aanvragen te voorkomen in geval van nova tussen de bestreden beschikking en de uitspraak. Dit brengt met zich mee dat de vraag of er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, als in artikel 83 Vw bedoeld, dient te worden beantwoord aan de hand van dezelfde criteria als die welke gelden bij de toepassing van artikel 4:6 eerste lid Awb.

De uitspraak van de rechtbank heeft derhalve tot gevolg dat een inhoudelijke beoordeling van de gebeurtenissen die appellante naar voren heeft gebracht in de wijziging en aanvulling op haar relaas en waarvan de geloofwaardigheid

-1-

niet is betwist door de staatssecretaris, niet meer zal kunnen plaats vinden. Immers, met de uitspraak is eveneens gegeven dat er geen sprake kan zijn van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb die een herhaalde aanvraag rechtvaardigen.

Appellante heeft in beroep gemotiveerd gesteld dat gedwongen verwijdering schending van artikel 3 EVRM oplevert. Een toets aan artikel 3 EVRM is zoals gezegd na de uitspraak van de rechtbank onmogelijk geworden.

Appellante stelt zich derhalve op het standpunt dat er naast schending van artikel 3 EVRM ook sprake is van schending van artikel 13 EVRM.

Voorts heeft appellante een gemotiveerd beroep op het traumatabeleid gedaan waaraan de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan.

Om deze reden dient de uitspraak van de rechtbank eveneens te worden vernietigd.

2.5 Grief 4:

In rechtsoverweging IV- 3.2 en 3.3 overweegt de rechtbank ten onrechte het standpunt van de staatssecretaris te delen dat nu de kern van het asielrelaas wezenlijk is veranderd reeds op grond van deze omstandigheid het aanvankelijke asielrelaas terecht ongeloofwaardig is bevonden. Immers, appellante heeft slechts een deel van haar asielrelaas gewijzigd zodat thans niet het gehele relaas ongeloofwaardig kan worden geacht zonder dat de wijzigingen en aanvullingen op het asielrelaas, zoals op 4 januari jl. naar voren gebracht, zijn beoordeeld. Dit klemmt temeer nu niet is gebleken dat de staatssecretaris twijfelt aan de geloofwaardigheid van de verklaring van 4 januari jl.

Redenen waarom:

Appellant uw Afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het inleidend beroepschrift alsnog gegrond te verklaren.

Amsterdam, 22 mei 2007

gemachtigde,
F.M. Holwerda